

DIVERSITATE CULTURALĂ LA CARAȘOVA

Joi 26 noiembrie, Grădinița P.N. Carașova a fost gazda Cercului Pedagogic nr. 1 Reșița, ce a avut ca temă anuală de studiu, „Diversitate culturală în activitățile desfășurate cu preșcolarii”.

Conceptul de diversitate culturală face referire la un proces dinamic de schimburi, de dialog, de negociere între grupuri, precum și de identificare a unui limbaj comun și a unui spațiu comun, și pune accentul pe interacțiunea dintre grupurile percepute ca distincte în societate.

Cultura este percepută ca fiind ceva făcut de om. Diferențele aparente dintre cum gândesc oamenii, simt și acționează, sunt cele care ne fac conștienți de propria cultură. Prin urmare, cultura nu poate fi gândită doar ca o „cultură”, ci ca o multitudine de „culturi”. Cultura presupune religie, limbaj, obiceiuri, convenții, un mod de a privi lucrurile, morală, folclor, sentimentul apartenenței la un popor cu anumite trăsături, educație. Practic, mediul în care individul acționează își pune amprenta asupra modului său de a acționa, de a gândi.

Activitatea desfășurată cu preșcolarii din Carașova a cuprins: primirea invitațiilor; spargerea gheții; prezentarea unor activități specifice etniei croate, germane, maghiare și rome; redactarea unui proiect tematic (activitate pe grupe de lucru); evaluarea activității Cercului Pedagogic, alcătuită dintr-un chestionar ce a vizat impresii și sugestii, iar la final au urmat concluziile. La evenimentul cultural au fost prezente educatoarele de la cele două grădinițe din localitate, directorul și directorul adjunct al Liceului Teoretic Bilingv Româno-Croat Carașova, coordonatorul Cercului Pedagogic prof. Fărcășescu Dorina,

Micii protagoniști în costumul tradițional

metodistul ISJ prof. Potoceanu Tamara Nicoleta, inspectorul pentru Educație Timpurie prof. Ana Damian, precum și mulți alți invitați.

Oaspeții au avut ocazia să admire o frumoasă expoziție de

romă, care de asemenea și-au etalat costumele specifice etniei din care fac parte.

Tema Cercului a avut ca obiective: dobândirea de cunoștințe privind cultura, dezvoltarea de deprinderi legate de viața într-o societate multiculturală, formarea de atitudini, stimularea participării și acțiunii, combaterea discriminării și intoleranței; deschiderea spre altul, spre străin, spre necunoscut; acceptarea celui alt ca fiind altul; capacitatea de a recunoaște propriile repere etno și socio-centriste.

În comuna Carașova marea majoritate a locuitorilor este de etnie croată și trăiește în deplină armonie alături de români, maghiari, sârbi și rome.

Copiii sunt viitorul omenirii. De modul în care îi creștem și îi educăm depinde lumea de mâine.

Maria Giurchița

elemente tradiționale și să afle câte ceva despre obiceiurile de iarnă specifice comunității noastre. De asemenea, au avut ocazia să admire costumele populare carașovenesti, pe care cei mici le-au purtat cu mândrie. Printre copiii de etnie croată s-au aflat și câțiva români dar și o fetiță de etnie

UREDNIȘTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Poștă principală urednik: prof. Milja RADAN

Glavni urednik: Ivan DOBRA

Urednici: Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA; Slavica-Marija MUSELIN; Marija LACKIĆ; Marija ĐURKICA; Marija KALINA

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal onorific: prof. Mihai RADAN

Redactor principal: Ivan DOBRA

Redactori: Lina TINCUL; Daniel LUCACELA; Slavica-Maria MUSELIN; Maria LAJCHICI; Maria GIURCHIȚA; Maria CALINA

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter și designer: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, jud. Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Hrvatska
grančica

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj želi Vam
sretan Božić i Novu 2016. godinu!

Godina: XXI
Broj: 125.
Prosinec 2015.
Anul: XXII
Nr.: 125
Decem. 2015

Cu ocazia Sfințelor Sărbători de Crăciun și a Noului An 2016,
Uniunea Croaților din România vă urează multă sănătate,
fericire și un tradițional La Mulți Ani!

NASTUP „SELJAČKE SLOGE“ U KEČI

Ogranak "Seljačke sloge" iz Buševca je pjesmom i plesom razveselio mnogobrojnu publiku, mahom rumunjske nacionalnosti, prisutnu u novouređenom Domu kulture iz Keče, malenog naselja u općini Tamiš.

Nastup Buševčana na kečanskoj sceni održan je 4. prosinca 2015. godine u okviru spektakla nazvanog "Banatski folklor i lovori nagrađenih", kojega su zajedno organizirale Općina i Mjesno vijeće kečanske općine u partnerstvu s rimokatoličkom crkvom iz Keče i Zajedništvom Hrvata u Rumunjskoj. Osim "Seljačke sloge", na kulturalnom događaju su nastupile i neke druge formacije iz Rumunjske, među kojima bih spomenuo instrumentalnu formaciju "Vatra Banatului", čiji je voditelj Florin Pascu, vokalni zbor "Checeana" i multietnički ansambl "Checeana", sastavljen od djece rumunjske, mađarske, srpske, romske i hrvatske nacionalnosti.

"Veoma sam počašćen što imam priliku poželjeti dobrodošlicu gostima iz Buševca, folklornoj formaciji Seljačka sloga. Ovo je prvi put da u naše mjesto, na kojim je prije nekoliko stotina godina došla jedna malena hrvatska zajednica i osnovala obitelji, prvi je put kad nam dolazi

moć bez značajnog doprinosa vlč. Davora Lucacele i Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj.

"Seljačka sloga" je za vrijeme dvosatnog nastupa prezentirala pomoću svojih sedamdesetak članova pjesme i plesove iz svih krajeva Hrvatske te izvorne pjesme iz Buševca i cijelog Turopolja, koje

istaknuo kako je osobito ponosan kulturalnom suradnjom s hrvatskim manjinama diljem svijeta, posebno dugogodišnjom suradnjom s KUD-om Klokotić i pozvao je Kečane da sljedeće godine gostuju barem jedan vikend u Buševcu kako bi pobliže upoznali mjesto iz kojeg su im preci došli u rumunjski prostor.

Kada je riječ o žiteljima hrvatske nacionalnosti u Keči, njihov je broj u naše vrijeme opao na otprilike 40 stanovnika i, osim nekoliko staraca, u tom malenom naselju iz tamiške županije više nitko ne koristi hrvatski jezik. Za Hrvate iz Keče se pouzdano zna da su došli negdje oko 1800. godine iz Turopolja, otprilike 300, i da su živjeli

ovo društvo inače čuva, njeguje i prenosi na mlade generacije Buševčana. Mnogobrojna publika raznolike nacionalnosti iz kečanskog Doma Kulture je prepoznala vrijednost i bogatstvo izvedbe te je na kraju programa nagradila goste iz Hrvatske toplim aplauzima. Posebno su bili oduševljeni gledatelji hrvatske

isključivo u Hrvatskoj Keči ili Checia Croata (službeni rumunjski naziv) za razliku od rumunjske Keče ili Checia Română od kojih ih je dijelila samo jedna cesta. Profesor Petar Vlasić, franjevac hrvatskog podrijetla, u svojoj knjižici "Hrvati u Rumunjskoj – putopisno povijesne crte s narodnim običajima" nastaloj 1928. godine kao rezultat autorovih misijskih dana provedenih među Hrvatima u Rumunjskoj od 15. studenog, pa sve do 20. prosinca 1927. godine, nije štedio pohvale kada je govorio o Hrvatima iz Keče. Vlasić ih je opisao kao ljude plemićkog roda, fini, otmjeni, veoma inteligentni i bogati, koji su u to doba imali „Gazdačko društvo“, gdje su se redovno sastajali na čitanje novina, na dogovore, na zabave ali i tamburaški zbor koji je izvodio hrvatske komade na tamburicama i bio zadužen za ugodno i veselo raspoloženje... „Što je nekada bio renesansni Dubrovnik među hrvatskim gradovima to je danas Hrvatska Keča među hrvatskim mjestima u Rumunjskoj“, zaključio je Petar Vlasić za vrijeme svog šestodnevnog boravka među Kečanima.

Ivan Dobra

Predsjednik "Seljačke sloge", načelnik Keče i vlč. Davor Lukačela

jedna kulturno-umjetnička formacija iz Hrvatske, iz okolice glavnog grada Zagreba". rekao je načelnik Keče, gospodin Liviu Dorin Birdean, dodavši kako kulturalni događaj ne bi bio

nacionalnosti koji su preko pjesama i plesova osjetili svoje turopoljske korijenje i svoju nekadašnju postojbinu. Predsjednik "Seljačke sloge", gospodin Nenad Rožić je na kraju programa

PROSLAVA SVETOG NIKOLE U KLOKOTIČU

Budući da je ove godine blagdan sv. Nikole bio u nedjelju 6. prosinca, kada je ujedno bila i druga adventska nedjelja, vlč. Petar Dobra odlučio je da se blagdan sv. Nikole svečano proslavi u ponedjeljak.

Tada su svi učenici iz OŠ Klokotić i mališani iz vrtića odvojili jedan sat od nastavnog plana i zajedno sa svojim odgajateljima, učiteljima i profesorima došli u crkvu na Svetu misu. Bila je prava milina vidjeti, uz veliki broj vjernika, i toliko djece u crkvi.

Sveta misa je počela u 9:00, a na kraju Svete mise, poslije blagoslova, dječica iz vrtića i učenici od I-IV razreda su imali pripremljen lijep prigodni program, sastavljen od recitiranja i pjevanja pjesama svetom Nikoli. Dječji program je bio poklonjen svim prisutnim vjernicima, posebno slavljenicima, odnosno onima koji su na blagdan svetog Nikole slavili i svoj imendan. Kao iznenađenje ovogodišnje proslave, grupica učenica je uz pratnju tamburica otpjevala zajedno sa svima prisutnima pjesmu „Ima jedna duga cesta“, pjesma koja je prvi put otpjevana u klokotičkoj crkvi nekoliko dana prije, prilikom posjeta dr. Davora Vidiša, novoimenovanog ambasadora R. Hrvatske u Rumunjskoj.

I pošto je blagdan svetog Nikole poseban i po tome što donosi poslušnoj djeci razne poklončiće, iznenađenje je bilo veliko kada je

na kraju proslave u crkvu ušao sveti Nikola odjeven u biskupa. Sveti Nikola

la je darovao vrećicu punu slatkiša svakom djetetu koji je prisustvovao na Svetoj misi. Ovo lijepo djelo ne bi bilo moguće da nije bilo i dobrih ljudi velikog srca. Uz vlč. Petra Dobru, akciju su financijski podržali i dr. Milja Vataš te g. Milja Muselin (Tomička), g. Marijan Švenak (Paja), g. Marijan Padinjanc (Filkeš) i g. Zdravko Ocil (Prca). Za kupnju slatkiša pobrinula se iz odgajateljica Milena Butarica te učitelj. Mariana Chincea i učitelj. Dana Ursul.

Evo kako dobra dijela mogu usrećiti veliki broj osoba, a proslava

blagdana svetog Nikole je ostala i ove godine nezaboravna u mislima dječice. Istina je i ta da djeca vole najviše Svetog Nikolu zbog toga što im donosi puno darova koje uvijek stavlja ispred vratiju, gdje stoje čiste čizmicice spremljene od svakog djeteta. Pravilo je da dobra dječica u čizmicama uvijek nađu omiljene darove, a zločesta djeca pronađu šibu.

Draga djeco, vrijedi biti poslušan tijekom cijele godine, ako zbog nižeg drugog, onda zbog toga što u mjesecu prosinca stižu i nagrade, počevši sa svetim Nikolom, a kasnije i dolaskom Djeda Božićnjaka.

Sveti Nikola bio je ranokršćanski biskup. Ne zna se točna godina njegova rođenja te se navodi da je rođen oko 255. godine ili krajem 3. stoljeća u mjestu Patari u Maloj Aziji, u pokrajini Liciji. Rođen je u bogatoj obitelji, a ime Nikola dobiva po svome stricu koji je bio biskup u Miri. Nažalost, roditelji mu umiru dok je Nikola još bio mlad. Ostaviš sam, Nikola se uz svoja bogatstva nije uzoholio i bira za svoju budućnost posvećeni život, postavši svećenikom a kasnije i biskupom. Svojim životom svjedoči svoju vjeru, šireći ljubav i dobrotu, pomažući nevoljnicima i moleći za njihove razne potrebe. Umire 6. prosinca 327. godine u Miri. I danas se tu nalazi sarkofag u koji je nekoć bilo položeno njegovo tijelo i koje je zbog turskih osvajanja bilo preneseno u talijanski grad Bari gdje se i danas nalaze njegove relikvije.

Legende o svetom Nikoli opisuju njegovu dobrotu i ljubav prema bližnjemu i vječnu borbu protiv nepravde. U jednoj legendi sveti Nikola pomaže siromašnom ocu da kupi miraz i pošteno uda svoje tri kćeri, bacivši mu vrećicu zlatnicama kroz prozor. Druga legenda govori o svetom Nikoli da je na putu za Palestinu, smirio uzburkano more, te je lađa neoštećena stigla u luku.

Za svetog Nikolu danas najviše znamo da je on najvoljeniji svetac, kojega djeca sa nestrpljivošću iščekuju. Sveti Nikola i danas pomaže onima koji vjeruju da čuda postoje i da dobročinitelja ima svugdje.

Slavica Muselin

NOVOGODIŠNJI VATROMET

Naprijelazu iz stare u novu 2016. godinu Zajedništvo Hrvata će prirediti u Karaševu i Lupaku novogodišnje slavlje za sve one koji se odluče dočekati novu godinu na otvorenom prostoru i uživati u spektakularnom vatrometu u prvim minutama 2016. godine. Božićni i novogodišnji blagdani su zasigurno najomiljeniji među svima nama, a raznobojni vatromet, koji će obasjati zimsko nebo iznad Karaševa i Lupaka, označit će još jedan novi početak, početak 2016. godine.

Novogodišnji vatromet je već postao tradicija u ovim karaševskim mjestima, a i ove godine će trajati 10 minuta. Budući da je korištenje pirotehničkih sredstava relativno ograničeno, za vatromet je i ove godine zadužena profesionalna ekipa, koja nas uvjerava da će igra svjetla i boje biti isto toliko spektakularna kao lani.

„TRI VODENICE” IZ KARAŠEVA

U podnožju kanjona Karaša, na samom izlasku rijeke iz stijena divljeg kanjona kroz kojega si je tisućama godinama kročila put, nalazi se mjesto na kojemu su u davni bili izgrađene tri vodenice.

Mjesto je oduvijek bilo poznato kao Gurguteg, iako se danas ovaj naziv sve rjeđe koristi. Dvije vodenice su bile izgrađene na desnoj strani, a jedna je bila podignuta na lijevoj strani rijeke Karaša, nalik ogrlici na kojoj su bile zarobljene kuglice.

Kako se je zvala najstarija od tri vodenice i koje je sve godine bila u Gurgutegu podignuta, - nije mi poznato. Ne znaju to niti naši stari. Bar oni koje sam s velikom znatiželjom pitala. Tužno je da niti sama konstrukcija nije ostavila ni najmanji trag, zgazilo ju je vrijeme, i veoma je teško, možda čak i nemoguće, rekonstruirati povijest tog nekada itekako korisnog objekta. Ipak, nepobitni svjedoci njezinog postojanja su podaci koji su se stoljećima prenosili usmenim putem, zatim naziv mjesta i nekoliko slike iz samog početka prošloga stoljeća.

Na istom idiličnom prirodnom prostoru je oko 1700. godine

bila izgrađena i druga vodenica. Nosila je ime Kamenica i bila je, kao i sve ostale vodenice u Karaševu, dio svakodnevnog života naših predaka. Seljaci su u vodenicu nosili velike količine kukuruza i vraćali su se kući s domaćim brašnom. Uostalom,

ra“, a i svih drugih vodenica iz našega mjesta.

Karaš je iznimno pogodna rijeka za vodenice, a voda i brašneni proizvodi su predstavljali, ne samo u davni nego i danas predstavljaju, osnove svakodnevnog života.

Premda je u gradnju vodenice trebalo uložiti mnogo truda, voda rijeke Karaša je bila ona koja je okretala impresivni vodenički kamen. S drugim riječima, energija za funkcioniranje je bila besplatna, nije trebalo uložiti ni ulja, ni drva, ni ugljena. Štoviše, djelatnost vodenice nije štetila prirodi i okolišu nego je čak i približila ljude rijeci i prirodi. Sve su to razlozi zbog kojih je negdje oko 1800. godine u Karaševu

bilo četrnaest vodenica, - bar su mi tako rekli neki stari mještani kod kojih je informacija stigla usmenim putem, prenesena iz generacije na generaciju. S iznimkom vodenica koje su bile izgrađene na Gurgutegu, sve ostale su nosile imena svojih vlasnika, tako da i dandanas u Karaševu imamo, na primjer, ruševine Arsulove vodenice, Tinkulove vodenice, itd.

Koliko je meni poznato, elementi jedne stare karaševske vodenice će biti sačuvani u Muzeju iz Karaševa, čija izgradnja se upravo približava kraju. Na taj način će i nadolazeće generacije upoznati mehanizam funkcioniranja stare karaševske vodenice i dijelici naše povijesti na rumunjskom prostoru.

Nije mi, međutim, poznato da li netko namjerava obnoviti i zaštititi od vremenskih nepogoda i ove zadnje vodenice koje se još uvijek mogu opaziti na obalama Karaša ili će u narednim godinama i one propasti, isto kao što je propala Kamenica i mnoge druge.

Maria Calina

Vodenice iz Gurgutega

oko vodenice je uvijek bilo puno posla, tako da briga oko vodenice je često puta bila posao više ljudi, a ne samo vodeničara. Niti Kamenica nije izdržala do naših dana, tiho se je i bezglasno ugasio pod ugrizom vremena svaki trag ovog važnog dijela naše kulturne baštine i važne karike povijesti Karaševaka na ovim prostorima.

Jedina od tri vodenice iz Gurgutega koja je uspjela preživjeti propadanje je Velika vodenica, smještena na desnoj strani rijeke Karaša, na samom ulazu u Nacionalni park Semenice-Cheile Carașului. Bila je izgrađena 1883. godine, bar tako stoji zapisano na jednoj unutarnjoj drvenoj gredi, i još uvijek je aktivna. Istina, danas je koriste samo nekoliko obitelji koje tvrde da Velika vodenica daje najbolje i najsitnije brašno upravo zbog starog i posebnog mehanizma funkcioniranja. No isto je tako istina da se Velika vodenica mora pod hitno obnoviti jer u drugačijem slučaju će i ona u kratkom vremenu doživjeti sudbinu svojih starijih „sesta-

Velika vodenica

OPĆINA KARAŠEVO NA KRAJU GODINE

Nalazimo se pri samom kraju 2015. godine.

U ovoj godini, u karaševskoj općini radilo se intenzivno na nekoliko glavnih projekata i investicija, tako da nakon razgovora s knezom Petram Njagulam, saznali smo da se uvela klima u Domu kulture iz Karaševa, da se približavaju kraju i radovi na poljoprivrednim putu od Verone, preko Krške, Mostišta, kroz Đelug pa sve do blizine susjednog Klokotiča. Također, doznali smo i da je općina Karaševo spremna dočekati prvi snijeg i da su u tijeku radovi na Centru za stare osobe u Karaševu i na Domu kulture u Jabalču.

Kako završava komanda ovu godinu, ima li dugove, jesu li završene sve rađe?

Vezano za dugove, komanda ne platila projekt za nov most preko reke Karaša, govorimo o 81.096 leja. To ostanjeva ješte da platimo do završetka godine. Projektant treba da završi dokumentaciju i da mu se plati rađa. Riječ je o izgradnji jednog

Stavlja se krov na zgradu Centra za stare osobe

novog, velikog mosta, na dva stlpca, ovde u centru, preko rijeke Karaša. Izgradnja mosta la da bude jedna velika investicija, a projekt treba da se plati do završetka godine. To je jedini dug što je ostal komandi za ovu godinu.

Druge rađe su blizu gotove. U vezi s poljoprivrednim putevima Verona i Krška, sad se tamo asfaltira. Ako vreme nam dopusti može da se finalizira i to.

U kojim su stanju zgrada za stare osobe i Dom kulture iz Jabalča?

Što se tiče Centra za stare osobe, radi se na krovu i do kraja mese-

Asfaltirana je Krška

ca treba da se završi, to znači da se pokrije. U Jabalču, imam obećanje od konstruktora će la da započinu radu, da barem nešto učine do Božića. Oni su nim obećali će nela da ostane tako, jer po ugovoru nesmu da manu zgradu da propadne.

Nalazimo se u zimskim mjesecima. Čekamo da padne i prvi sneg. Da li je komanda napravila ugovor s nekom firmom da čisti puteve?

upuđa sol i da trvi po putu nakon što prođe plug, za to smo kontraktirali firmu SC Milovan. Imali smo dve ponude, jednu od Rimera i jednu od firme SC Milovan (Radan s birtam). Odlučili smo se za Radanovu firmu, ona nam je najviše odgovarala, praktički ne nam, nego komisiji koja je tako odlučila.

Uvedena je klima u Domu kulture iz Karaševa. Koliko je koštala ta investicija?

Da, uvedena je klima u Dom kulture iz Karaševa. Govor je o grejanju i hlađenju. Ta rađa je završena, učinjena je recepcija. To je koštalo negdi oko 1 milijardu i 300 miliona novci stari. Plaćeno je od budžeta komandinog, stavljeni su 10 aparata, jedan aparat veliki što čini žeškotu je stavljen nadvoru. Napravili smo i novu instalaciju električnu što ide da alimentira će je bil rizik da plane, jer stara instalacija ne podnosila toliku težinu. Sad la da je toplo u kaminu, se probalo i sve radi.

Lina Tincul

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Rešice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

JASLICE KULTURE

Ovaj je Advent za mene imao posebne milosti. Istina...potrebni su nam ponekad i muzički i dramski poticaji da bi nas što bolje usmjerili na smisao Božića, međutim, ono što sam u ovoj godini doživio nadmašuje svako očekivanje...

Svjedoci smo kako su na početku adventa 68 članova Ogranka Seljačke Sloge Buševac, zajedno s direkto-

najljepše na svijetu. Kucajući od vrata do vrata i tražeci tko bi nas primio s takvom namjerom, ovoga puta nismo naišli na siromašnu štalicu, nego

na gostoprimstvo općine Jimbolija koja nam je osigura-

stva za prijevoz prijatelja iz Klokotiča, također za poklone, tri ručka i dvije večere. Na spremnost zastupnika Slobodana Gere da nam se pridruži i obrati u tom svečanom trenutku.

Pošto je susret bio izuzetno lijep i dirljiv želim vam se još samo zahvaliti, posebno našim trima voditeljima i dobročiniteljima hrvatske manjine u Rumunjskoj,

rom Nenadom Rožićem i profesorom dr.sc. Vladimirom Čavrakom posjetili hrvatsku Keču da bi zajedno proslavili 60 godina od povratka iz deportacije Kečana u Baraganski pakao. U tom Betlehemskom ozračju i mi smo se spremali učiniti biblijski popis stanovništva u Keči, Jimboliji i Rekašu i ustanoviti koliko naših tu još živi...kako im je...što im je potrebno, također im donijeti maloga Isusa u hrvatskim Božićnim pjesmama za koje je Papa Ivan Pavao II rekao da su

la smještaj i nastup u Domu

kulture, na gostoprimstvo općine Keča, na širokogrudnost prof. Radana i Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj koje nam je priredilo večeru i boravak u Keči, na izuzetnu podršku prof.drđ. Petra Hategana, savjetnika Hrvatske Vlade u ministarstvu za Hrvate u dijaspori koji nam je osigurao sred-

koji su se, uzveši ulogu biblijskih tri mudraca, sasvim poklonili ovoj kršćanskoj gesti, i poslušati savjet prof. Hategana koji je rekao da je "bolje ponekad pustiti Crkvu i slike koje su ogledalo Božje prisutnosti, da same od sebe govore".

Na dobro vam došlo Rođenje Isusovo!

Dr. theol. Davor Lucacela

DOŠAŠĆE ILI ADVENT

Došasće ili advent je razdoblje u crkvenoj liturgijskoj godini koje počinje četiri nedjelje prije Božića i završava na Badnjak ili Badnje večer (najranije može početi 27. studenog, a najkasnije 3. prosinca). Jedan od simbola došasća je adventski vijenac, okruglog oblika s četiri svijee koje se pale redom svake nedjelje po jedna, sve do Božića. Pali se po jedna svijee, kao simbol sve većeg svijetla koji se približava. Drugi simbol Adventa su Svete mise zornice, koje su u našim krajevima počimale u 6,00, a od 5,00 je bila sv.

ispovijed. Zornice su bile posvećene narodu koji je želio sudjelovati na Svetoj misi i pjevati božićne pjesme.

Došasće, pored njegovih simbola, obilježava i period pripreve, vremena kada svatko od nas trebao bi se preispitati i analizirati svoj način života, kako osobnog, tako i odnos prema svojim bližnjima. To je vrijeme pripreme i mijenjanja na bolje, kako bi za blagdan Božića čistim srcem i dušom bili spremni otvoriti vrata i ponuditi Malom Isusu jedno mjesto u našem svagdanjem životu, ali i u našoj obitelji. To mjesto treba biti

čisto i puno ljubavi i topline, onakvo kakvo treba biti kada se u jednoj obitelji nestrpljivo čeka rođenje željenog i voljenog novorođenčeta. Svima koji su kroz ovaj period naučili otkriti čovjeka u sebi i pokušali promijeniti način života na bolje, tražeci i duševne vrednote, neka im Mali Isus, kao nagradu za trud i dobrotu, donese u srce obilje ljubavi i topline, puno zdravlja, te im dušu ogrije blaženim mirom i strplivošću...toliko potrebno svima nama.

Slavica Muselin

NA KRAJU OVE BURNE 2015. GODINE

Preostalo je još malo od ove, mogli bismo slobodno reći, burne 2015. godine. Nekima je bila bolja, nekima lošija, nekima neće ostati u siječanju ni po čemu posebnom, nekima možda po nečemu izvanrednom.

No kako živimo u stoljeću brzine i tehnologije svi smo bili svjedoci nesretnih događaja koji su pogodili svijet.

U Rumunjskoj smo novu 2015. godinu dočekali optimistično, s novim predsjednikom države, njemačkog podrijetla, na čijem nam je izboru Europa oduševljeno čestitala i pljeskala.

No, govoreći u svjetskim razmjerima, godina je počela burno. Već 7. siječnja u Parizu se dogodio napad na redakciju lista Charlie Hebdo, oko 11 sati po srednjoevropskom vremenu kada su dva maskirana napadača, naoružana automatskim puškama, sačmaricom i ručnim bacačem raketa, u središtu Pariza upala u redakciju satiričkog časopisa Charlie Hebdo. Tom prilikom su otvorili vatru na zaposlenike i članove redakcije, kao i pripadnike policije koji su pokušali intervenirati, prije nego što su uspjeli pobjeći automobilom. U napadu je poginulo najmanje 12 ljudi, uključujući dva policajca. Prema izjavama svjedoka napadači su tvrdili da im je cilj bio "osvetiti proroka Muhameda". Napad je izazvao ogroman šok u Francuskoj, kao i u međunarodnoj zajednici, uključujući spontane, a kasnije i organizirane demonstracije kojim se izražavala podrška preživjelim članovima redakcija i pravo na slobodu izražavanja. U nekim dijelovima muslimanskog svijeta su se, međutim, mogli čuti stavovi kojima se podržava ili pronalazi razumijevanje za motive napadača. Bio je to prvi veliki šok.

Usljedila je ljepša vijest. U Republici Hrvatskoj, za predsjednicu je izabrana žena, Kolinda Grabar-Kitarović. Oduševljene njezinim izborom bilo su pogotovo pripadnice ljepšeg spola. Novoizabrana je predsjednica oduševila znanjem i čvrstim i odlučnim stavom.

No već u siječnju važne se stvari događaju u Grčkoj. Tada je izabran za premijera Aleksis Cipras. Novoizabrani ministar financija Yanis Varoufakias je svojim izjavama pružao nadu u bolje grčko sutra. Ali, ta iluzija nije dugo trajala. Zemlja je doslovno bila na rubu, na korak do izlaska iz

eurozone što bi bila noćna mora za Grčku, ali i za Europu. Tjednima smo pratili loše vijesti o grčkom dugu, bankrotu, prijetnji izlaska iz Europe itd. Nekako su se stvari u zadnji tren riješile, sigurno većina vas znate kako. No, kako je tada navodio CNN Money, da su bankrotirali, to bi bio najveći bankrot jedne države u povijesti.

U četvrtom mjesecu, 25. travnja dogodio se strašan potres u Nepal. Umrlo je nekoliko tisuća ljudi. Bio je to najsnažniji potres u tom dijelu svijeta zadnjih 80 godina.

A onda je došlo ljeto i relativno zatišje. No ono što je uslijedilo ujesen ove godine, može se slobodno nazvati katastrofom, bar u Europi. U Bukureštu se uoči blagdana Svih Svetih dogodila velika tragedija. U klubu "Colectiv" okupilo se više stotina mladih – prema očevicima bilo je između 200 i 400 – na koncertu rumunjske hardrock skupine "Goodbye to Gravity" koja je te večeri promovirala svoj novi album.

Tijekom pirotehničkog šoua dogodila se eksplozija zbog koje su se zapalili stup i dio stropa, a prostoriju je ispunio gust dim što je izazvalo paniku. Mnogi su, pokušavajući se probiti k izlazu, zadobili ozljede nogu i veći broj ih je otrovan dimom. Život je izgubilo šezdesetak mladih osoba. Ova je nesreća pokrenula za sobom val nezadovoljstva, ljudi su izašli na ulice, prosvjedovali diljem države. Pala je rumunjska vlada na čelu s premijerom Victorom Pontom. Tako smo pretkraj godine dobili novu vladu, na čelu s premijerom Daci-anom Ciolosom.

A onda šok svjetskih razmjera. U studenom su se dogodili teroristički napadi u Parizu u kojima je po službenim izvorima poginulo najmanje 120 ljudi. Ocijenjeni su kao najkrvaviji napadi u Europi u posljednjih 40 godina, nakon onih počinjenih u Madridu 11. ožujka 2004.

S druge strane pak, u znanosti je došlo do velikih otkrića. Nakon devet godina putovanja svemirom i 4,8 milijardi pređenih kilometara, NASA-ina letjelica Novi horizonti proletjela je 14. srpnja pokraj patuljastog planeta Plutona. Novi horizonti najbrža su letjelica ikad lansirana sa Zemlje.

Kineski znanstvenici su kreirali prvi genetski modificiran embrij koristeći revolucionarnu tehnologiju CRISPR-Cas. Ta tehnologija poznata je od 2012. godine, otvara put stvaranju "dizajnirane djece" željenih osobina.

Također ove godine otkriven je egzoplanet najsličniji Zemlji. Kepler 452b je oko 1,5 puta veći od Zemlje od koje je udaljen oko 1400 svjetlosnih godina.

Ovog puta dobre vijesti stižu iz Pariza, s UN-ove Klimatske konferencije, povijesne prema nekima, jer predstavnici 195 zemalja svijeta prihvatili su novi globalni sporazum o smanjenju emisije stakleničkih plinova.

A Zagreb je pobjednik ovogodišnjeg izbora za najbolju božićnu destinaciju u Europi te je iza sebe ostavio gradove koji su već godinama poznate kao destinacije za adventska putovanja, poput Beča koji se ovoga puta našao tek na 11. mjestu.

A naša karaševska mjesta izgledaju sve bolje i ljepše, pogotovo u ovo adventsko vrijeme. U tom lijepom i optimističnom predblagdanskim ozračju sa zahvalnošću ispratimo staru i s puno nade i vjere pripremimo se za Božić i novu 2016. godinu.

Sretan vam i blagoslovljen Božić i dobra nova, nadolazeća 2016. godina!

Maria Lațchici

OPERAȚIUNEA „MONSTRUL” (PARTEA I)

Cel mai fericit moment din viața asta ar trebui să-l trăiești făcând lucrul cel mai drag, în cazul meu - pescuitul la răpitori.

Iar cazul meu nu este unul obișnuit, fiindcă de mic copil am căutat trofeul cel mare. Crescând pe malul râului Caraș, pentru mine era o realizare considerabilă dacă prindeam un pește ceva mai mare decât al oricărui alt pescar din sat sau din împrejurimi, deoarece voiam să fiu eu...numărul 1!

Așadar, toamna anului 2015 mă găsește în Austria, de parte de prietenii mei din țara natală și de râul în preajma căruia am crescut. Lucram în schimbul de dimineață, iar cum era o zi cu soare, am decis ca în acea după-masă să-mi încerc norocul cu noile mele achiziții, și anume câteva rotative și oscilante nou apărute pe piață. Zis și făcut! Mi-am luat familia și ustensilele de pescuit și am urcat pe munte. Odată ajuns la locul pe care-l consideram potrivit pentru capturarea răpitorilor am și început cu primele lanseuri. Le făceam unde era apa mai adâncă, în căutarea câpcăunilor cei mari, care sălășluiau în adâncimile apelor învolburate ale râului. Truda nu mi-a fost zadarnică, am avut parte de câteva atacuri hotărâte după primele lanseuri și astfel nu au întârziat să apară primele capturi, dintre care și o lostriță de aproximativ 2 kg, pe care am fost nevoit să o eliberez imediat. Și cum bunul Dumnezeu are grijă de toți și de toate, am fost recompensat cu două exemplare frumoase de curcubeu, de aproximativ 2,5 kg bucata. Am mai prins încă trei pești frumoși, pe care i-am eliberat imediat după

imortalizare. Eram deja cel mai fericit om din lume cu cele două exemplare de păstrăv curcubeu reținute (cina fiind deja asigurată...), dar și cu prima lostriță

Lostrița de 8,7 kg și 108 cm

prinsă de mine! Mă simțeam cel mai fericit pescar hoinar al apelor de munte.

Am lansat ultimele mele încercări cu diferite oscilante și rotative, când, la un moment dat, am avut parte de un atac foarte hotărât din partea unui pește lacom, deoarece năluca pe care o foloseam era una foarte mare. De 12 cm! Mi-am dat imediat seama că

era vorba de un pește destul de mare! După mai bine de jumătate oră și o luptă încrâncenată cu „monstrul” din adâncuri, am adus la mal o lostriță de 8,7 kg și 106 cm. Un exemplar cum încă nu mi-a fost dat să văd în toată activitatea mea de pescar amator. Imortalizat, eliberat și...fuga la magazin, înainte ca acesta să se închidă, deoarece evenimentul trebuia neapărat sărbătorit cu o sticlă de licoare bahică. În cazul meu Rumm +Cola! Ce să mai zic, eram cel mai fericit om din lume! Am prins „regina” apelor de munte – lostrița!

Toate bune și frumoase a doua zi la lucru, dar și laudă mare la colegii de muncă. Cu poze, cu vorbe, cu glume, a trecut și schimbul. Ajuns acasă după-masă i-am propus soției să mă însoțească din nou în lumea pescarilor, de dragul amintirilor de ieri. Cum și ea este șofer, am luat cu mine ce a mai rămas din sticla cu Rumm, în speranță că voi reitera măcar o frântură din euforia trăită în ziua precedentă! Bineînțeles, e vorba despre capturi la fel de bune și nu despre euforia cauzată de delectarea cu licorile bahice. Cu acest gând mi-am luat lansele de spinning și am plecat din nou spre acele locuri minunate. În timp ce soția și fiica mea se plimbau pe lângă malul râului, eu m-am așezat în locul unde cu o zi în urmă am capturat cel mai mare pește din viața mea. Am luat mai întâi o dușcă zdravănă din sticla cu Rumm, am stat puțin să analizez situația și am constatat că apa era ușor schimbată față de ziua precedentă și un pic murdară. Am decis să schimb locul de pescuit și să fac câteva lanseuri într-o zonă cu apă mai mică. Am lansat în diagonală pe malul celălalt, în susul râului, și am lăsat rotativa să atingă albia, după care s-a așternut o liniște stranie, iar eu am început recuperarea.

Va urma..

KRAJ PRVOGA DIJELA NOGOMETNE SEZONE ZA KARAŠEVSKKE EKIPE

Ako su se u protekloj sezoni pete lige Karaš-severinske županije natjecale četiri naše momčadi, nogometna sezona 2015.-2016. zatekla je spremne za igru još samo dvije.

Lupačka Voința i nermički Partizan odustale su, prva prije početka kompeticije, druga nakon nekoliko odigranih utakmica, a dalje nastavljaju Croația iz Klokotița te Rekolta iz Ravnika. One predstavljaju, dakle, dva naša hrvatska sela u petoj ligi, dok u četvrtoj ligi, već dobar niz godina uspješno aktivira Voința iz Lupaka, ekipa koja je svojim lijepim sportskim postignućima donijela strahopoštovanje ne samo u nogometnim krugovima naše županije, već i šire naše regije.

Croația Clocotici

Ako bismo opis igre Croație na početku ovogodišnje sezone sveli na samo jednu riječ, onda bi najprikladniji opis bio: „nesigurnost”. Ta je nesigurnost uvelike bila prouzrokovana nestašicom trojice standardnih igrača „Croație”, među kojima i golman ekipe. Recolta Berzovia (6-5) i Voința Vrani (5-0) nanijele su prve poraze klokotičkoj momčadi i dale joj jasno do znanja da nešto mora promijeniti u svojoj igri. Stoga se i poduzimaju prvi koraci unutar ekipe i

Voința Lupac

vraćeni su oni neophodni igrači. Sada već obnovljeni klokotički tim prvu odlučnu igru pokazuje u dvoboju s Minerulam iz Doknjače koga pobjeđuje s rezultatom 4-2, ali kapitulira u sljedećoj utakmici, protiv AS Ramne s kategoričkih 5-0. Ipak, nakon ovog drastičnog

neuspjeha ekipa počinje polako pronalaziti svoj pravi ritam, koji će se odraziti, s jednom iznimkom, u pozitivne rezultate sve do kraja sezone. Žrtve Croație postaju, dakle, Intersport Măureni (5-1); Viitorul Vermeș (2-0); Recolta iz Ravnika (8-1); Voința Răcăjdia (5-2) i Banatul Ocna de Fier (3-0). Remizira klokotička momčad u ogledu s Voințom Șoșdea i samo još jednom gubi protiv Progresula iz Ezeriș (5-1).

Na kraju trinaestog kola, koji ujedno obilježava i kraj prvog dijela kompeticije, klokotička momčad se nalazi na šestom mjestu petoligaške ljestvice, sa svega 19 bodova, posljedica 6 pobjeda, 4 poraza te jednog neodlučenog rezultata.

Recolta Rafnic

Dosta slična evolucija u početku s klokotičkom Croațiom. Recolta gubi prva tri susreta, najprije u gostima s Minerulam iz Doknjače (1-0), zatim s Intersportam Măureni (2-1) i doma s AS Ramnom (5-2), nakon čega slijedi kratki niz pobjeda (i to na gostujućim terenima!) protiv Voințe iz Șoșdeae (2-1) i Viitorulam iz Vermeș (3-2), pa jedan remi u susretu s Progresulam iz Ezeriș (2-2). Za razliku, ipak, od Croație, čija se daljna evolucija konstantno poboljšava, Recolta skoro kao da ulazi u jednu predvidljivu sinkopu: kad gubi, kad pobjeđuje... U sljedećim susretima gubi pred Recoltom Berzovia (3-1), ali

pobjeđuje Voințu Răcăjdia (4-2); visoko pobjeđuje u gostima Banatula Ocna de Fier (6-1), ali gorko razočarava doma s Croațiom i gubi (8-1), da bi na kraju opet doma pobjedila Voințu Vrani (6-3).

Samim time, ravnička momčad nalazi se na koncu prvog dijela sezone

Tijekom utakmice Recolta-Croația

na 7 mjestu, sa 16 bodova, skupljena u pet pobjeda, isto toliko poraza i jednim remiju.

Voința Lupac

Jedini četveroligaš naših sela, čiji sastav mahom popunjuju igrači iz obližnje Ričice i gdje, nažalost, nalazimo samo jednog igrača hrvatske nacionalnosti. Iz perspektive performanse, to što nemamo brojčano više naših mladića u ovoj ekipi, nije od velike važnosti. Potvrđuju to rezultati. Voința iz Lupaka nije izgubila ni jednu utakmicu u ovom prvom dijelu sezone, a „najgore” je prošla u remijima s ekipama: Muncitorul iz Ričice (1-1); A.S. Berzeasca (3-3); Rapid iz Buchina (1-1) te Hidrocom iz Marge (4-4). Sve ostale su, naravno, pobjede...a neke od njih veoma visoke. Pobjeđene su dakle: F.C. Caransebeș (3-2); A.S. Oravița (7-0); C.S. Moldova Nouă (5-1); Nera Bozovici (8-3); Metalul Bocșa (4-0); Mediam Mehădia (9-2); C.S. Negrea (21-0); Agmonia Zăvoi (10-1) te C.S.M. Școlar iz Ričice (1-0).

Lupačka se Voința nalazi na drugom mjestu četveroligaške ljestvice, iza Școlara iz Ričice, s 10 pobjeda, 4 remija i 34 osvojenih bodova.

Najiskrenije čestitke svim našim ekipama!

Daniel Lucacela

DULCIURI PENTRU COPII

In ultima săptămână de școală, la preșcolari și școlarii din satele croate, dar și la cei de naționalitate croată din Tirol și Recaș, a venit cel mai îndrăgit personaj din lume și anume, Moș Crăciun. Moșul, încărcat cu cadouri, a fost trimis de Uniunea Croaților din România să împartă dulciuri copiilor cu prilejul sărbătorilor de iarnă.

Adunați în jurul Moșului și pentru a-l convinge că merită darurile cerute, copiii au cântat colinde și au recitat poezii, atât în limba croată cât și în română (Dobro večer želimo, Svim na zemlji, Moș Crăciun cu plete dalbe,

Colindăm, colindăm iarna, Renul lui Moș Crăciun). Extrem de entuziasmați

de apariția Moșului, elevii au profitat de ocazie și pentru a-i spune cât de cuminți au fost în acest an și că îl așteaptă să mai vină și cu alte cadouri în seara de Ajun.

Și în acest an, Uniunea Croaților din România a dăruit copiilor 500 de pungi cu dulciuri, valoarea totală a acestora ridicându-se la 10.000 lei. Evenimentul a devenit deja o tradiție, Uniunea împărțind pungi cu dulciuri încă din anul 2004, atât de Crăciun cât și de Ziua Copilului.

Lina Tincul

TRAG NAŠEGA ŽIVOTA

Djetinjstvo, nepunoljetnost, zrelost i starost su tragovi koji čovjek ostavlja tijekom života. Svaka pozornica našeg života posebna je za svakoga od nas.

Kada razmišljamo o našem djetinjstvu, prva misao nas vodi prema lijepim vremenima iz tog doba, a to je ...igrati se. Kad bih pridružila riječ djetinjstvo pojmu dobrotu, u mojem umu dolazi slika naših nježnih djedova. Pored obitelji, glavnu ulogu u našem životu imali su i djedovi koji su ispunili naše uspomene iz djetinjstva.

Uvijek me raduje kada razgovaram s mojim roditeljima o nekim događajima doživljenim u našem životu, posebno o uspomenama koje su prethodile nekom velikom slavlju.

Još se nisu počele širiti prve pahuljice snijega preko našeg sela, ali oštra zima ostavlja znak da smo u mjesecu prosincu, mjesecu slavlja Isusovog rođenja.

Približavanje ovog slavlja primorava me da razmišljam o davnim

trenucima, a to su slike života koje mi se stalno vrte u pamćenju. Sjećam se kako sam provodila cijele dane vani i igrala u snijegu s mojim prijateljima, vozili smo se, sanjkali i pravili snješka. Nisam osjećala ni zimu, ni glad, ulazila bih u

kuću samo kada me je režio željudac, u znak protesta. Čak se i sada sjećam posebnog ukusa bakinih palačinki, koje su me u toploj sobi uvijek očekivale.

Ne mogu zaboraviti niti večer Badnjaka, kada sam s drugom djecom išla od kuće do kuće i pjevala božićne pjesme, navješćujući ukućanima Isusovo rođenje. Radovala sam se kada sam dobila jednu malu nagradu u zamjenu za otpjevane pjesme, a to su bile jabuke, neki novčići, kolačići i druge slične stvari.

Sigurna sam da je svaki od nas imao lijepo djetinjstvo, taj nevin i predivan svijet u kojemu je tuga isključena.

Trag djetinjstva će nas pratiti cijeli život i uvijek će ostati svjež u našem sjećanju, kao trajni dokaz o tome što znači radost.

Želim svim čitateljima naše publikacije sretan i radosan Božić, uz želju da praznik Isusovog rođenja svima donese ljubav, vjeru i nadu!

Maria Calina

U KLOKOTIČU, RADOVI SE PRIBLIŽAVAJU KRAJU!

Materijalizacija europskog projekta u Klokotiču, vrijednog dva i pol milijuna eura, trebala se je ostvariti sada, dva tjedna prije kraja godine u tijeku.

Projekt uključuje obnavljanje mjesnog Doma kulture, još jedno povezivanje sela sa županijskom cestom DJ581 i uvođenje kanalizacije u ovom selu. U istom integriranom projektu predviđena je i izgradnja jednog dnevnog centra za starije osobe u Lupaku.

Kada se europski novac troši na takvim projektima, rigurnost dostiže visoke kote. Pored propisanog načina u izvođenju radova, graditelji se moraju sa strogoćom držati i određenog termina za finalizaciju tih radova. S drugim riječima, onaj tko preuzme takav jedan projekt, mora ga dobro izraditi te korisniku predati na zakazano vrijeme.

Unatoč takvoj strogoći, nerijetko ima situacija kada se krajnji rokovi produžuju. U klokotičkom projektu je došlo, kao primjer, čak do tri izmjena termina. Prvi od njih bio je predviđen za 15. kolovoza 2015. Taj se termin produžio do 15. prosinca ove godine, kako bi se još jednom produžio do veljače 2016.

Od gore navedenih objekata integriranog projekta tek se za jednog može tvrditi da je potpuno dovršen: mjesni Dom kulture. Od prijašnje stare zgrade, podignute prije jedno pola stoljeća, ostale su samo njezine zidine i fundacija. Sve ostalo je bilo izmjenjeno. Promijenila se čitava električna instalacija, stolarija (vrata, prozori), unutarnja i vanjska žbuka. Radilo se također na termičkoj rehabilitaciji zgrade, dodano je centralno grijanje te montirano je desetak klima uređaja. Potpuno je izmjenjen krov te staroj zgradi čak se nadodao jedan novi korpus, čije će prostorije biti korištene pretežito za vježbe Kulturno-umjetničkog društva Klokotič, ali će ih i mještani moći unajmiti u svrhu organiziranja različitih privatnih događaja. Novi korpus Doma kulture sadrži i dva nova moderna sanitarna objekta, koja

su već bila priključena kanalizacijskoj mreži sela. Govorimo, dakle, o potpuno novom izgledu ovog važnog seoskog objekta, kako s unutarnje tako i s vanjske strane.

Kad smo već kod kanalizacije moramo reći da su glavne cijevi kanalizacijske mreže već montirane, a sada se čeka sljedeća faza fizičkog priključivanja svake pojedinačne kuće

prema obližnjem gradu Ričici. Osim toga, ova će investicija dapače radovati sve one koji posjeduju livade ili salaše niz staroga puta, put koji je sve do danas bio prodiran jedino traktorima ili nekim drugim dobro opremljenim terenskim vozilima.

Mora se znati da je ovo komunalni put koji ima čvrstoću i širinu sličnu nacionalnim cestama. U njegovom sastavu stavljena su dva sloja šljunka: od 20 i 24 cm, dok su preko njih još dodana dva asfaltna sloja: nosivi sloj i potrošni sloj. Duž ove ceste izradila su se tri mostića, od kojih je jedan zadao dosta glavobolja graditeljima, zbog toga što je morao biti amplasiran na močvarnom mjestu, a sama ta situacija znatno je produljila termin finalizacije ove ceste. Duž ceste izbetonirane su žlijebave (rigole!) za odvodnju oborinskih voda. Preširoke, po procjenama nekih vozača koji tuda prolaze! Može doći do ozbiljnih problema ukoliko cesta bude klizava, vele još oni... Prošlih dana, cesta je markirana bijelom bojom i montirani su joj prometni znakovi, stoga, po tvrdnjama lupačkoga kneza Marijana Vlašića, sve što je bilo predviđeno u ovom objektivu klokotičkog projekta, bilo na vrijeme i u potpunosti dovršeno.

Štoviše, ima dodatnih radova obavljenih duž ceste, koji nisu obuhvaćeni u projektu, ali koji su bili financirani od strane lupačke općine. Jedni od tih su mostići na svakom izlazu prema seoskim livadama i seoskim salašima.

Daniel Lucacela

Kolektor za pročišćavanje